

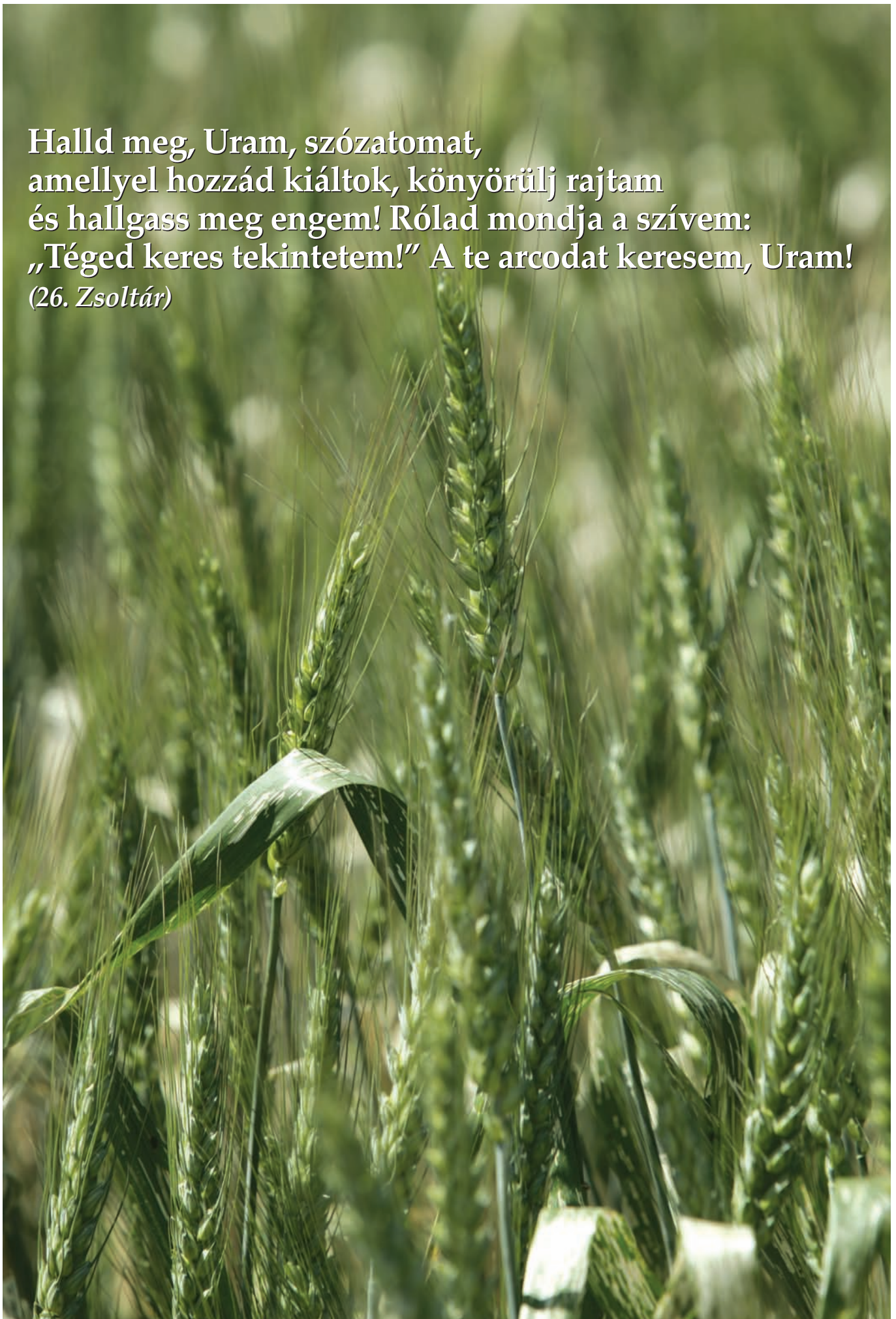
JÓ HÍR

V. évfolyam, 5. szám
2008. június 5., csütörtök
Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Halld meg, Uram, szózatomat,
amellyel hozzád kiáltok, könyörülj rajtam
és hallgass meg engem! Rólad mondja a szívem:
„Téged keres tekintetem!” A te arcodat keresem, Uram!
(26. Zsoltár)

TARTALOM:

<i>Kvanduk Frigyes</i> Mária - Jézus Szíve - Egyház	3
Visszatekintő	4-5
<i>Chiara Lubich</i> Életige	6
<i>Haider Márta</i> Adjuk vissza a vasárnapot az embereknek!	7
<i>Kajtár Edvárd</i> Az elsőáldozásaink margójára	7-8
<i>Gulner János</i> Úrnapi ünnepére	8-9
<i>Gesztesy András</i> VAKÁCI-Ó-Ó-Ó	9-10
<i>Haider Márta</i> Jézussal az úton	10-11
<i>Ivasivka Mátyás</i> Janus Pannonius költészete és a zene	12-13
<i>Haider Márta</i> A Gondviselés életünk minden percében működik	14-15
<i>Fazekas Orsolya</i> Orgonakonzertek Pécsen	15-16
<i>Dr. Schmidt Pál</i> Eltörött a hegedű...	16-17
Közlemények	18-19

Mária – Jézus Szíve – Egyház

Kvanduk Frigyes

Jézus értünk szeretettel teljes Szíve különösen közel van Máriához. Ez a Szív a szeretet első tapasztalatát Máriától kapta. Ennek az anyai szeretetnek a mélysége feledhetetlenül belevesődött Jézus Szívébe. Jézus szeretetének – szívének – befogadása nem hagyhatja figyelmen kívül, Mária meleg anyai szívét, már csak a gyermeke iránt tanúsított szeretete miatt sem, de azért sem, mert Ő szerepet vállalt az üdvtörténetben. A Szűzanya szerepét csak anyai szeretete és hite révén közelíthetjük meg. Jézus ugyan elszakadt a názáreti otthon világától, hogy Mária anyai szeretetéből, de mindenekelőtt az Atya szeretetéből mindenkinek hirdesse Isten országának örömhírét – kinyilatkoztassa Isten szeretetét. Milyen is lehetett a názáreti elválás? Nem tudjuk, az azonban világos, hogy Mária a keresztség – mindvégig kitartott fia mellett.

Jézus tanító körútjain csak ritkán találkozik családtagjaival s különösen anyjával, de egy ilyen eseményt ír le Lukács a 8, 19-21-ben. A jelenetben Jézus nem tagadja meg természetes családját, de melléjük állít egy nagyobb családot, amelybe mindenki beletartozhat; amely azokból áll akik hallgatják és megteszik Isten szavát. Lukács a példamutató hallgatók közé sorolja Jézus anyját (2, 19. 51).

Mária nagysága nem testi-biológiai anyaságából fakad, hanem abból, hogy teljesíti Isten akaratát. Igazi érdeme az, hogy szívvel-lélekkel hallgatott szavára és azt meg is valósította. Mária kiemelkedő helye mindenki számára elérhető, hiszen ez csak az isteni szóra való figyelemtől függ. Mária annyiban több mint a többi ta-

nítvány, amennyiben az isteni kéréshez feltétlenül hűséges. Mária „fiának” és Jézus „testvérének” lenni olyan lehetőség amelyben bárki részesülhet. A Krisztussal való igazi kapcsolat azáltal jön létre, hogy az ember szívébe fogadja az Ő igéjét, és azt életében megvalósítja.

Az a kapcsolat mely Krisztus és az Őt követők között van az Újszövetség, melyet Jézus vére alapított. Ezt a szeretetszövetséget Jézus az egész életével, végső soron a szívéből kiömlő vérral pecsételte meg. Jézus tehát ki-

mondhatatlan nagy szeretettel szereti az Őt követőket, Egyházát. Az Egyház csak ennek a szeretetnek a fényében értheti meg magát és elsődleges feladata megtanítani az embereket Jézus szeretetére. Ágoston így fogalmaz Jézus megnyitott szívével kapcsolatban: „Feltárult az élet kapuja. Rajta keresztül áramlanak az Egyház szentségei. (...) Nincs semmi ami üdvözítőbb lenne ennél a sebnél. Ezzel a kapuval megnyílik számunkra az üdvösség, mely által belépünk a szeretet országába.” •

Gyógyító imanap Siklósodonyban

Húsvét 6. vasárnapjára (ápr. 27.) hirdetett gyógyító imanapot Hegyháti Tibor atya a festői szépségű Siklósodonyba.

Az imanapon kb. 200 hívő vett részt. A délelőtt az Isten dicsőítésével kezdődött. Ezután hat testvér osztotta meg a jelenlevőkkel, miképpen lépett be mindennapjaikba Jézus, és miként változtatta meg eddig sekélyesen élt keresztény életüket.

A tanúságtevőkkel együtt sírtunk, nevtünk...

Bográcsokba főtt ebéd után fiataljaink imádkoztak zenével.

A közbenjáró imádság alatt nagyon sokan érezheték és tapasztalhatták Jézus Krisztus gyógyító jelenlétét.

Az imanapot a szentmise koronázta meg, ahonnan testi-lelki feltöltődéssel térhettünk vissza a mindennapok küzdelmeibe. •

Kajtárné Tiborcz Mária

Pécs és Djakovo közös európai örökségünk

Gyakran marasztaljuk el az Európai Uniót fenn hirdetett világnézeti semlegességéért, földrésznünk keresztény gyökereinek negligálásáért. Úgy tűnik azonban, hogy ezek a vélekedések nem minden esetben megalapozottak. Jó szakmai munkával, széleskörű összefogással és az uniós pályázati lehetőségek alapos ismeretével igenis nagyszerű célokhoz lehet uniós támogatást nyerni.

Ez a legfőbb tanulsága a Pécs és a horvátországi Djakovóban egymást követő napokon, május 28-29-én bemutatott Európai örökségünk – A pécsi és a djakovói egyházmegye bemutatkozik címmel elkészült EU-s pályázatnak. Az országhatáron átívelő összefogás eredményeként megszületett 300 oldalas, több száz szép felvételt és leírásokat tartalmazó album, ennek DVD és videó, valamint internetes verziója (<http://www.digitalhistory.hu>) nem titkoltan turisztikai ismeretterjesztés céljából jött létre. Nem is egy, hanem négy könyv született: magyar,

horvát angol és német nyelvű változatok, és természetesen a többi megjelenési forma is olvasható, hallható e nyelveken.

A Pécsi Egyházmegye már három éve szisztematikusan készül alapítása 2009-ben esedékes ezredik évfordulójának megünneplésére. Pécs városa pedig – mint közsímsert – 2010-ben Európa kulturális fővárosa lesz. A méltó megemlékezés alapja az ismeretek hozzáférhetővé tétele és terjesztése. Mayer Mihály pécsi püspök és munkatársai megtalálták a módját, hogy olyan igényes, bőséges anyag láthasson napvilágot és jusson el sokakhoz, amelyre saját erőből egyáltalán nem lett volna lehetőségük.

Az országhatár által is elválasztott két szomszédos egyházmegye nem csak földrajzilag van közel egymáshoz. A történelmük is jelentős részben közös. A török hódoltság előtt a Szávaig húzódó terület a Szent István alapította pécsi püspökséghez tartozott. Későbbi történelmük is összekapcsolódik, hiszen Máriagyúd és Eszék ferences kegytemploma is egyazon csodatevő kegyképről nevezetes Európa-szerte.

Az album és a többi adathordozó egyházmegyénként harminc település értékeit mutatja be művészettörténeti és szakrális szempontból egyaránt szakszerűen, ugyanakkor közérthetően, érdekesítően. A zarándokturizmus és a történelem, a kultúra iránt fogékony rétegek körében a kiadványok és az internetes oldal kedvet csinál az útnak induláshoz. Köszönet érte a pécsi és a djakovói püspököknek, munkatársaiknak, valamint az uniós Interreg-program működtetőinek. Közös munkájuk eredményeként a két gazdag történelmű egyházmegye egymást is jobban megismeri, s ezáltal önismerete is gazdagodik.

Az úttörő vállalkozásnak remélhetőleg más határ menti területeken is lesznek követői, hiszen az Egri, a Kassai és a Rozsnyói Egyházmegyék, Esztergom és Nagyszombat, de Nagyvárad és Debrecen, vagy a három országot érintő

egykori csanádi püspökség ugyanilyen közös bemutatkozásra vannak hivatva. •

Szerdahelyi Csongor

Pálos konferencia

ADuna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság, az Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság, a Magyar Pálos Rend, valamint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Pécsi Irodája hagyományteremtő céllal konferenciát szervezett „Pálosok Öröksége” címen május 22-23-án Pécsen az MTA PAB székházában.

A konferencia azért jött létre, hogy megismertesse az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend építészeti örökségét, bemutassa a régész, műemlékvédelmes, építész, természetvédelmi szakember szemével a fennmaradt értékeket. •

Könyvek könyve

ABiblia évében, a Szentírásról szóló irodalmi műveket adtak elő Pécsen a Dómmúzeumban. A Sólyom Katalin színművésznő vezetésével működő irodalmi kör verseket, szemelvényeket olvasott fel katolikus, református és evangélikus íróktól. Az előadást a városban több helyszínen is bemutatták.

Életige

Chiara Lubich

„Aki megtartja parancsait, Istenben él és Isten őbenne”

Amikor szeretünk valakit, mindig vele szeretnénk lenni. Ez Isten vágya is, aki Szeretet. Azért teremtett bennünket, hogy találkozassunk vele, és nem lesz teljes az örömünk, míg el nem jutunk a legmélyebb egységre vele. Egyedül ez képes csillapítani szívünk vágyódását. Ő azért szállt alá az Égből, hogy velünk legyen, és elvezzessen minket a vele való közösségre.

János arról beszél levelében, hogy egymásban „lakozunk”: Isten mibennünk, és mi őbenne. Emlékeztet Jézus legmélyebb vágyára, amit az utolsó vacsorán juttatott kifejezésre: *„Maradjatok bennem, és én is bennetek maradok”* – mondta a Mester. A szőlőtő és a szőlővessző hasonlatával magyarázta el, milyen erős és életbevágóan fontos az a kötelék, ami vele egyesít bennünket. De hogyan jussunk el az Istennel való egységre? János határozottan állítja, hogy elég, ha megtartjuk parancsait:

„Aki megtartja parancsait, Istenben él és Isten őbenne.”

Vajon sok parancsot kell betartani ahhoz, hogy eljussunk az egységre vele? Nem, mert Jézus minden előírást egyetlen parancsba sűrített. Az e havi ígét megelőző mondatban János erre emlékeztet bennünket: *„Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást parancsa szerint.”* Higgyünk Jézusban, és szeressük egymást, ahogyan ő szeretett minket: íme, ez az egyetlen parancs.

Az emberi lét abban teljesedik ki, hogy Isten közöttünk lakozik. Ezért csak egyetlen módon lehetünk önmagunk: ha szeretünk! János annyira meg van erről győződve, hogy egész levelében ezt ismétleti: *„Aki szeretetben él, Istenben él, és Isten őbenne.”* *„Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él...”*

A hagyomány ezzel kapcsolatban azt tartja, hogy amikor János már idős volt, és az Úr tanításáról faggatták, mindig az új parancsolat szavait ismételte. Amikor azt kérdezték tőle, miért nem beszél másról, így válaszolt: *„Azért, mert ez az Úr parancsa! Elég, ha ezt éljük.”*

Így van ez minden ígérel: szükség-szerűen a szeretetre sarkall minket. Nem is lehet másként, hiszen Isten a Szeretet, és minden ígéje szeretet: a szeretetről szól, és ha megéljük, szeretetté alakít.

„Aki megtartja parancsait, Istenben él és Isten őbenne.”

Az élet ígéje ebben a hónapban arra hív, hogy higgyünk Jézusban, és egész létünkkel csatlakozzunk hozzá, tanításához. Hinnünk kell abban, hogy ő Isten szeretete – ahogyan János is tanítja ebben a levelében –, és szeretetből adta életét értünk. Akkor is hinnünk kell, amikor távolinak tűnik, amikor nem érezzük őt, amikor nehézségek vagy fájdalmak érnek...

Ez a hit megerősít bennünket, és képessé tesz arra, hogy hozzá hasonlóan éljünk, és parancsához hűen szeressük egymást, ahogyan ő szeretett minket.

Ebben a hitben megerősödve szeretni tudunk majd akkor is, amikor a másik

nem tűnik szeretetre méltónak, amikor úgy érezzük, hogy nem megfelelő és haszontalan a szeretetünk, és nem is viszonyozzák. Így egyre előbb, egyre őszintébb és mélyebb kapcsolatokat tudunk majd építeni, egységünk miatt pedig lakást vesz közöttünk Isten.

„Aki megtartja parancsait, Istenben él és Isten őbenne.”

„Férjessel szerelmesek voltunk egymásba, ezért házasságunk első éveiben szépen ment előre a kapcsolatunk. Az utóbbi időben azonban nagyon fáradt és ingerült volt. Japánban ugyanis a munka mázsás sziklaként nehezedik az emberre.

Egyik este, amikor hazajött a munkából, asztalhoz ült vacsorázni. Leültem mellé, de rám kiabált, és elzavart: »Nincs jogod enni, mert nem dolgozol!« Egész éjszaka sírtam, és azon tépelődtem, hogy elmegyek itthonról, elválok tőle. Másnap is ezer gondolat kavargott bennem: »Tévedtem, amikor hozzá mentem, nem bírok tovább vele élni.«

Délután elmeséltem mindent a barátnőimnek, akikkel keresztényként próbálunk élni. Szeretettel meghallgattak, és a közösségben velük megtaláltam az erőt és a bátorságot, hogy folytassam. Még a vacsorát is el tudtam készíteni a férjemnek. Ahogy közeledett az este, egyre jobban féltem: vajon hogyan fog reagálni? De mintha egy hang belülről azt mondta volna: »Fogadd be ezt a fájdalmat, és ne add fel! Szeress tovább!« Ekkor lépett be az ajtón egy tortával a kezében, és így szólt: »Bocsáss meg a tegnapi történetekért!«

Szent Péter és Pál ünnepe

Egyházmegyénk védőszentjének ünnepére hívjuk a kedves híveket június 30-án. A délelőtti 10 órakor kezdődő szentmisében adunk hálát egyházmegyénkért, a benne élő hívekért. Imádkozzunk együtt 1000 éves közösségünkért.

Adjuk vissza a vasárnapot az embereknek!

Haider Márta

„A szabad vasárnap jelentősége” címmel rendezett konferenciát a Barankovics István Alapítvány és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Iustitia et Pax Bizottsága május 30-án.

A KDNP szórólapján olvashatjuk: *„Ma Európában egyetlenegy országban sem dolgoznak annyian vasárnaponként, mint hazánkban. A KDNP fel kívánja hívni a figyelmet a vasárnap végzett munka negatív társadalmi következményeire. Valamennyi rendelkezésünkre álló parlamenti eszközzel el kívánjuk érni, hogy a vasárnap ismét a családoké, barátoké, a pihenésé és a kikapcsolódásé lehessen, illetve, hogy a vallásos emberek a vasárnapot hitük szerint meg tudják ünnepelni.”*

A KDNP elnöke, Semjén Zsolt előadásában a személy, a család és a vallás szabadság védelmében beszélt a vasárnap fontosságáról. A szabad vasárnap a pihenés, a megújulás lehetősége azok számára is, akik nem vallásosak. A család szempontjából rendkívül fontos, hogy a szülők és gyermekek együtt tudjanak lenni. Ha a szülők máskor kapnak szabadnapot, mint a gyermekek, akkor ez a család széteséséhez vezet. Az ember nyitott a transzcendenciára, ezt joga van megélnie, és ezt a jogot biztosítani kell mindenki számára. Az állam, a társadalom, a piac, a gazdaság az emberért van, nem pedig fordítva. Semmi-

lyen szempont nem helyezhető a szabad vasárnap elé.

Weisz Péter, a Barankovics István Alapítvány Izraelita Műhelyének elnöke arról tartott előadást, hogy a szombat tartotta meg a zsidó népet.

Mayer Mihály püspök úr előadásában figyelmeztetett arra, hogy a hét napos ciklus a Teremtő által az emberi szívbe ültetett törvény. Ezt hiába kísérelték meg kitörölni a francia forradalom idején a tíz napos beosztással, mert az nem felelt meg az emberi természetnek. Az Isten tekintélyének és a vasárnap megszentelésének kilúgozását a 68-as nemzedék is zászlajára tűzte, ennek a hatását máig érezzük. Mára Isten megtagadásává vált az országok kormányzati tevékenységének csak gazdaságpolitikai, biztonsági felfogása, a kultúra csak individualista szemlélyre való építése. A multikkal, a nagy áruházakkal, a gépek folyamatos kihasználásával a vasárnap teljesen eltűnik a nyugati világban is. Nálunk az ateista, marxista állam eltávolította az Istent a társadalomból. Amennyire az Isten iránti tiszteletet sikerült visszacsorítani, annyira növekedett az atomizálódás. Társadalmunk szétesett. Bizalmatlanok vagyunk egymás iránt, lobbierdekek érvényesülnek. Nekünk keresztényeknek is újra meg kell tanulnunk a vasárnap jelentőségét, ugyanis a Krisztusnak adott idő soha nem elveszett.

Kopp Mária a Semmelweis Egyetem Magatartástudományi Intézetének tudományos igazgatóhelyettese a vasárnap munkának az egészségre gyakorolt káros hatásáról beszélt. A 45-64 éves férfiak halálzásának hátterében, ahogy ezt felmérések igazolják, a hétvégi munka áll. Előadását egy mindannyiunknak szóló kérdéssel zárta: Mi fér bele az életünkbe jobban: vasárnap pihenjünk vagy napi 24 órában halottak legyünk?

A konferenciát kerekasztal beszélgetés zárta, melyben Harrach Péter, a KDNP elnöke, Sálings József, a Kereskedelmi Alkalmazottak Szakszervezetének elnöke, Vámos György, az Országos Kereskedelmi Szövetség főtítkára beszéltek a szabad vasárnap gazdasági és társadalmi összefüggéseiről.

A konferencia több szempontból vizsgálta a szabad vasárnap jelentőségét. De nekünk, hívő keresztényeknek jobban kéne tudatosítani magunkban, hogy minden vasárnap Krisztus feltámadását ünnepeljük, éppen ezért ennek a napnak az örök élet felé, és az örök értékek felé kellene irányítani a figyelmünket, nem pedig a besárló központok polcai felé. A vasárnap ne csak heti pihenőnap legyen a számunkra, hanem a hétköznapok éltető lelke.)... •

Az elsőáldozásaink margójára

Kajtár Edvárd

Az elsőáldozások időszakát éljük. Ez egy közösség életében régtől nagyon fontos esemény, s mint minden egyházi, és egyben családi ünnepnek,

ennek is megvan/megvolt a maga hagyományrendszere: az ünnepi ruházat a gyermekeken (*pl. a lányok „kis menyasszonyi” ruhája*), a közös uzsonna a plébánián (*kakaó, kuglóf stb.*), a fényképezés, vendégeket hívunk, lesz ün-

nepi ebéd, a gyerekünk eljutott idáig, részese lett egy hagyománynak, ami-
ben illik részesülni, szép lesz a szertartás...

Ha szeretnénk, hogy gyermekünk zenélni tudjon zenei különórára járatjuk,

a sporthoz edzésre íratjuk, aztán az erkölcsi világának kibontakoztatásához járjon csak hittanra meg misére, s mint ahogyan a zenei fejlődésben, a sportban stb., így a vallásban is van „előmenetel”, most elsőáldozó lett, majd bérmálkozik...

Bárcsak megértenénk, mi rendszeres templombajárók is, hogy mindez a hit ünnepe! A gyermek hitéé, a szülei / családjá hitéé, a plébániaközösség hitéé. A hívő ember ünnepe, aki azért vallásos, mert hisz (s nem csak hagyományból), s mivel hisz, ezért akarja a szertartásokat, a szent igéket, a tanítást, a csendet. Sok ember mondja magáról, hogy hívő, de ennek „ruháját”

nem tartja fontosnak – hívő, de nem vallásos („hiszek, de nem járok templomba”). Aztán mások meg részt vesznek a templomi szertartásokon, de hitben mindez talán túl sokat nem jelent a mindennapok világában.

Csak egy életünk van – s legyen ebben az egyetlen életben minden egy: hinni és vallásosnak lenni a munkahelyen, a hobbi /szórakozás közepette, a családban, amikor baj van, és amikor jó sorunk van. Ady Endre sokat írt arról, hogy az ember a „mindent akarja”. Hetven, nyolcvan vagy kilencven évet élünk... mégis oly rövid az élet, oly kevés az idő. Elsőáldozóink először „táplálkoznak a Mindennel”, mert Is-

tennél van a minden, ő az ember Mindene. Lesz második, harmadik, nyolcadik, ezredik áldozása, gyónása, imája is? Megtanult hittani/erkölcsi ismereteket, vagy majd hívő családot épít, mert hisz, és leendő férjével/felenségével, meg a gyermekeikkel élni akarja a hitet, s a hit szerint élni egyetlen rövid életét? A gyermekekről azt mondta Jézus: „Engedjétek őket hozzám!” (Lk 18, 16). A felnőttnek pedig sokszor mondja a Biblia lapjain: „Jöjj, és kövess engem!” (pl. Lk 18, 22). Mert mit is jelent élni? Jézussal lenni, mindig, tudatosan... •

Úrnapja ünnepére

Gulner János

A háború utáni időben nagyon sok család került nehéz anyagi helyzetbe. Egy fiatal anya is, akinek férje elveszett a fronton, és itt maradt három gyermekével. Egymás után adogatta el, amit nélkülözni tudott. Végül már semmi sem maradt, amit még értékesíthetett volna, a gyermekeknek viszont ennivalóról kellett gondoskodnia. Nem maradt más, mint a jeggyűrűje, utolsó drága emlék, ami férjére emlékeztette. Fájó szívvel állt egy ékszerboltban az eladó előtt, s míg az ékszerész a gyűrűt vizsgálta, legkisebb gyermekét a szívéhez szorította és sutogta: „Értetek, egyedül értetek.” Ha az Úr napja ünnepét és annak értelmét akarjuk megragadni, akkor nem a virágos körmenetekre, nem a harangzúgásra és a lobogó zászlókra kell gondolnunk, hanem erre a néhány szóra: „Értetek, egyedül értetek”. Mert Jézus nem csupán egy gyűrűt, hanem egész életét, ragyogó fiatalságát adta oda értünk szeretetből! Ennek az odaadásnak az ünnepe Úrnapja. Amikor a miséző pap elmondja a szentbeszédet, az oltárhoz vonul, maga elé teszi a kenyeret és a bort, majd eljön az a pillanat, amikor lehívja az angya-

lokat és a szenteket, elhallgat az orgona, elnémul az ének, elmondja az utolsó vacsorán elhangzott jézusi szavakat a kenyér és a bor felett: ez az én testem... ez az én vérem...ebben a pillanatban megismétlődik az első szentmise, az utolsó vacsora csodája, az átváltoztatás. A pap felmutatja: nézézétek! Csoda történt, a kenyér és a bor átváltozott Jézus testévé és vérévé. Úrnapján nem a földi uraságok napján, milliók térdelnek az Oltáriszentség előtt imádkozva, énekelve: ez nagy szentség valóban... Most lett a kenyér...

Ránézek Jézus testére: súlyát talán csak patika mérlegben lehet mérni és mégis ebből a súlytalan kenyérből mérítettek erőt és merítenek az emberi történelem folyamán tudósok, művészek, szenvedők, szeretetszolgálatot vállalók, milliók, amikor magukhoz veszik az örök élet kenyerét.

Egyszerű, szinte jelentéktelenül fehér... Ez a fehér kenyér mégis tüzeket gyújtott és gyújt a vértanúk szívében, fényeket a gyermekek szemében, belőle merítettek és merítenek a szenvedők türelmet, az elesettek gyógyulást, az állhatatosak erőt, kitartást a hitük megvallásához, mindennapi életükhöz.

Váratlan és veszedelmes vihar tört ki

hosszú útján egy tengeri utasszállító hajóra. Az utasok jajveszékelve kiáltottak segítségért. Ebben a rettenetes állapotban egy apának megrendítő gondolata támadt. Felkapta egy éves kisfiát s mint a pap a szentmisében az oltáriszentséget, gyermekét a magasba emelte, és dacolva a viharszél üvöltésével, a sok jajveszékélés közepette kiáltotta az ég felé: Uram, Isten! Menyyei Atyánk! Minket méltán büntetsz, mi mindent megérdemlünk, de nézd ezt az ártatlan gyermeket, érette légy irgalmas hozzánk!

Hatalmas vihart vert ma körülöttünk a bűn, a gyűlölködés, a fékevesztett harag, fiatalok, emberi sorsok válsága... Mennyi erőfeszítés volt és van a világban napjainkban is, amely mélységeket szakít fel, hogy összetörje Jézus egyházát, hajóját, és rémületbe, céltalanságba, az erkölcsi halálba kergetse az emberek millióit.

Mi lenne velünk, ha az ilyen világban, nem lenne oltáriszentség?

A száz és százezer papi kéz a világon minden másodpercben nem emelné fel valahol a világon Úrfelmutatáskor azt a hófehér szeretetsodát, az oltáriszentséget imádságos hittel és áhítattal, túlsutogva az életben elhangzó bűnricsajt, hitelenséget szóró szélvihart.

Uram, Mennyei Atyánk! Érte, a szeretett Fiadért, Egyszülöttedért, és Benne ő magadért, légy irgalmas! És ez örök Atya, kinek tekintete teremthet és ronthat száz világot, a nap 24 órájából, a nap minden percében Úrfelmatáskor irgalmat gyakorol.

Kedves, szép hagyományként még sok helyen, ahol erre lehetőség van, feldíszítették az ünnepi sátrakat. A szertartások és a szentmise végén szinte mindenki visz haza egy kis virágot, vagy zöldet a sátorból, ahol Jézus volt és áldotta meg a jelenlévőket!

Mennyei Atyánk!

Arra kérünk, hogy az átváltoztatás, mely az oltáron meg végbe, folytatódjék életünkben is.

Ott a kenyér változik át Krisztus testévé, itt mi változunk át egyre inkább Krisztussá: az Ő szíve dobogjon szívünkben és az ő szándékai irányítsák akaratumkat!

Zúgjon hát a hálaének, szálljon völgyön, tengeren: A szeretet Istenének dicsőség és üdv legyen! Az egész föld legyen oltár, virág rajta a szívünk, minden dalunk zengő zsoltár, tömjén-

illat a hitünk. Krisztus kenyér, s bor színében, Úr, s király a föld felett. Forassz egyé békességben, minden népet, nemzetet! •

VAKÁCIÓ-Ó-Ó-Ó...!!!!

Ha most lehetnék tizenéves...

Gesztesy András

Ha most lennék tizenéves, akkor azt szeretném, ha mindennél gyorsabban szaladna el a vakáció, ha úgy érezném, hogy egy-kettőre eltelt. No, nem az őszi tanévkezdést várnám annyira, hanem ha izgalmas változatos programok peregnek gyors egymásutánban, akkor érezzük úgy, hogy repül az idő. De ez csak úgy magától nem fog így alakulni, napokig tervezgetni kell, hogy mit hozzon a nyár. Jó tervezés nélkül semmi sem megy, jól vakációzni sem lehet.

Először is nem hitegetném magamat azzal, hogy bizonyára fáradt vagyok és ki kell pihennem az iskolaévet, ezért majd reggelente sokáig alszom. A késői kelés, a szükségtelen túralvás lezsibbaszthat és szétverheti az egész napot. Akkor kellene felkelni,

amikor egyébként is szoktam. Akkor sok fér el a napban... Ki korán kel...

Aztán készenlétbe tartanék néhány nagyon jó és fontos könyvet. Minden napra legalább egy fejezetet. Ha tanácstalan vagyok ebben a dologban, megkérdezném magyartanáromat. Neki ez a szakmája... A kötelező olvasmányoktól se félnék. Azoknak csak egyetlen egy hibájuk van, hogy a nevükben ott van, hogy kötelező. De azért kötelezők, mert a legjobbak, legfontosabbak, legizgalmasabbak, vitathatatlan értékek... És úgyis el kell olvasni őket, hát akkor: nosza!

A számítógépet letakarnám egy terítővel, ne porosodjon szegény feleslegesen. A tv-t meghagynám az el-lenségeimnek.

Hetente legalább egyszer beugratnák egy vagy két barátot, többet talán nem is, és zsíroskenyérrel, egy fej

hagymával kora reggel nekivágnék a környező domboknak, hegyeknek. A csodákért nem kell okvetlenül külföldre szaladgálni. Tizenöt, húsz kilométernél alább semmiképpen sem adnám, italtól pedig gondoskodjon a Jóisten... Csak amit gyalogosan járhatunk be és nem autózva, csak azt ismerhetjük és szerethetjük meg igazán. Pihennék én közben nagyokat is elüldögélve egy -egy dombtetőn, vagy egy fa alatt, és nem jópofiznék, hanem hallgatnám, mit mond a fa, a fűszál, a táj..., mi mindenre tanít egy hangya... Aztán néhányszor biciklire pattannék, megnéznék a környező falvakat, a templomokat... Csinálnék egy-két jól megizzasztó hegymenetet és negyvenötven kilométernél kevesebbet szegyellnék tekerni egy nap...

Aztán egyesegyedül, nagy titokban, hogy a kötelezőnek tartott poén-

kodást meg lehessen úszni, egy múzeumba is besettenkednék, és csak néznék és néznék és aztán bámulnék...

Elmennék én táborba is. Hittantáborba, (nem hittanóra tábor az), ministráns táborba, bibliaolvasó táborba, kézműves táborokba, zöldtáborba... Egyfelé néző, egyet akaró emberek közé... és megpróbálnék sokakkal összebarátkozni.

Aztán odaszemtelenkednék egy időre egy-egy asztalosmesterhez, kerékpárszerelőhöz, lakatoshoz, vagy szobafestőhöz ellopni tőlük egy- két fogást, trükköt, kicsit belekóstolni a tudományukba...Izgalmas dolog és

később jól is jön az ilyesmi...Lányok keríthetnének egy szövőasszonyt, vagy hímzőasszonyt, vagy megtanulhatnák a nagymamával együtt megsütni a legkedvesebb süteményeket.

Játszanék én jócskán mindenféle labdajátékot is (nem csak focit!) és úsznék, úsznék, úsznék nagyon sokat.

Néha előszedném a nyelvkönyvet és nem hagynám porosodni a hangszert, hogy ősszel legalább ott tudjam folytatni, ahol nyár elején abbahagytam. Ne dobjak ki utólag egy csomó pénzt, és gyakorlási időt azzal, hogy ezeket két hónapig teljesen hanyagoltam. Nem is szólva arról, hogy a

gyakorlás napi kényszere nélkül szóval meg egy-egy darab varázslatos szépsége. Én bizony ezt nem hagynám ki!

Aztán néhányszor azt is megpróbálnám, csillagos éjszakát kapva magam fölém, hogy saját szavaimmal elmondanám a Jóistennek, hogy mi van velem, mit szeretnék, milyen álmaim, milyen gondjaim és bajaim vannak. Vele lehet a legjobban eldumálni. Mintha teljes lényével csakis rám figyelne. És minden világosabb lesz. •

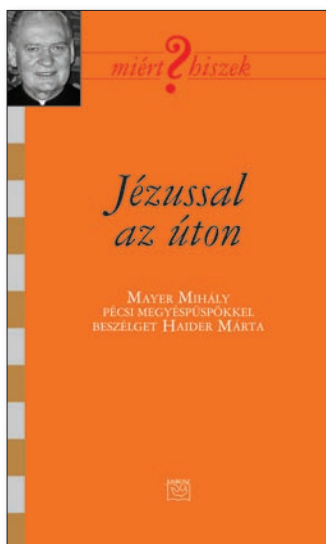
Jézussal az úton

Mayer Mihály megyéspüspökkel beszélget Haider Márta

A Kairosz Kiadó gondozásában a napokban jelent meg a *Miért hiszek?* sorozat 47. kötet. Ebben a könyvben Haider Márta megyés főpásztorunkkal, Mayer Mihály pécsi püspökkel beszélget hivatásról, püspöki feladatokról és a bennünket körülvevő világ kihívásairól, lényeges kérdéseiről. A megyéspüspök kiemeli, hogy a papi hivatás három területe szorosan összekapcsolódik Krisztus messiási küldetését példázva. Ez a három terület pedig a királyi, prófétai és papi feladatör. A királyi feladatörben jelenik meg a pap szervező, emberi igényeket meglátó, karitatív segítséget nyújtó tevékenysége. A prófétai szolgálatban a pap Isten üzenetét továbbítja az emberek felé. A papi szolgálat által pedig Krisztus élete válik jelenlétűvé és hatékonyá minden kor embere számára. A pap így lesz alter Christus, az az Krisztus képmása, jele, megjelenítője ebben a

világban. A főpásztor ezt követően annak a világnak a kihívásairól beszél, amelyben élünk. Itt elsősorban azt emeli ki, hogy a pap feladata az emberek szolgálata és azok belső formálása, átalakítása, ami azt jelenti, hogy az embert kell megváltoztatni, nem pedig az Istent kell az emberekhez alakítani.

A papnak tehát nem a szekularizált világ szószólójának kell lennie, hanem az Isten szavát kell közvetítenie. Közvetíteni egy olyan világban, amely tele van tévedésekkel, csúsztatásokkal, hazugságokkal. S a papság volt az egyetlen, amely a diktatúra időszakában is fel merte vállalni, hogy kiáll az igazság mellett. S ma a megkérdőjelezhető ideológiai divatban is az egyház meri vállalni, hogy az igazságnak van objektivitása, az erkölcsnek normái, az

embernek pedig nem csak jogai, hanem kötelességei is vannak. Mi vagyunk azok, akik a vad piacgazdaság alternatívájaként a szociális piacgazdaságot hangsúlyozzuk, a politikai lobbik hatalmi és érdekharcában a nemzet szellemi és lelki érdekeit is felmutatjuk – emeli ki a megyés főpásztor.

Mayer Mihály beszél a keresztyén közélet nagy kérdéseiről is. A hatalmon lévők szolgálatáról, az erkölcsről, amely felette áll a politikai erkölcsnek,

az egyházban szolgálatot teljesítők feladatáról, amelyet sokszor bélegeznek úgy, hogy az egyház beleavatkozik a politikai kérdésekbe, valamint a vallás liberális értelmezéséről és ennek bírálatáról. Megyéspüspökünk a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Justitia et Pax Bizottságának püspök elnöki tisztét is betölti. Ez a bizottság az igazságosság és a béke kérdéseit hivatott vizsgálni a mai társadalomban. Ezzel kapcsolatban a püspök beszél az egyház szociális tanításáról, amelynek

alappillérei a szolidaritás, az elesettek segítése és a politika, illetve az abban részt vevők felelőssége a közjó előmozdítása terén. Végül korunk nagy kihívásairól szól, arról, hogy aki Krisztus mellett kötelezi el magát, annak szemben kell úsznia az árral, vállalnia Krisztus értékrendjét még akkor is, ha ezért maradisággal vádolják. De van reményünk, amely túlmutat ezen a világon, hiszen Isten szeretete felszítja a vágyat a lelkünkben a végtelenre az igazi boldogságra. •

Egyházmegyei Ministráns Hittantábor 2008

Kedves Barátom!

Ezen a nyáron ministráns tábort szervezünk, melyen Te is részt vehetnél! Sok izgalom vár Rád és sok meglepetés! (pl.: milyen élmény lehet leesni egy lóról – vagy számárról ?!). Lesz játék, ének, tábortűz, kirándulás, móka, kacagás! Ugye, nem akarsz egész nyáron otthon ülni és unatkozni? Hol is lesz a tábor? Kővágószőlősön a ministráns otthonunkban, (melynek a plébániaépület ad helyet) mindjárt az Árpád-kori templom mellett. Mikortól- meddig? **2008. Július 07-én gyere el Kővágószőlősre délelőtt 10.00 h-ra PONTOSAN!** A tábor zárása 2008. Július 13-án 11.00 h-kor kezdődő szentmisével zárul, melyre kedves szüleidet is szeretettel várjuk. És mibe kerül? **A tábor díja: 10.000 Ft** (tavaly is ennyi volt!) (+1000 ft minden egyes ablaktörés esetén!), a Plébános Atyáért legalább egy Miatyánk imádkozása hálából, hogy támogasd téged. A pénzbefizetés a szülőket illeti meg, (hogy a plébános atya mennyit és mit segít, a szülőknek kell elintézni!) **Mit hagyj feltétlenül otthon?** (NAGYON FONTOS!!!) Nyafogást, rádiót, magnót, walkman-t, discmant, játékot (kártya, tetrisz stb.), cukorkát, csokit, zsebpénzt, mobiltelefont! **Mit kell hoznod?** Elsősorban Magadat, továbbá: meleg pulóver, hosszú- és rövidnadrág, szabadidő ruha (alváshoz is), rövid ujjú pólók, megfelelő számú fehérnemű és zokni, fürdőruha, papucs, lepedőt, ágyneműhuzatot vagy hálósák, esőkabát, kényelmes cipő (túrázáshoz is), tisztálkodási felszerelés (fésű, fogkefe, fogkrém, szappan, törölköző), zseblámpa, ha van ministráns ruha (kérheted a plébános atyától!) DIÁKIGAZOLVÁNY, Orvosi Igazolás a házi- orvostól, jókedv, vidámság, mosoly! Nagyon nagy szeretettel várunk! Ha ezeknek a beszerzése gondot jelent,

számíthatsz a segítségünkre! ÉS ha van: bármilyen hangszer, imakönyv, Biblia. **Bármilyen kérdéssel a táborvezetőhöz Hamzau Relu atya bicsérdi plébánoshoz lehet fordulni.**

Elérhetőségek: Rk. Plébánia Bicsérd 7671 Rózsa Ferenc u. 35.
Tel.: 06/73/472 269 vagy 06/30/3812362

E-mail: hamzaurelu@freemail.hu

Kedves Plébános atya, Kedves Szülők! Ezzel a táborral az a célunk, hogy egy kis segítséget nyújtsunk a felsős (4. oszt.-tól !) fiú ministránsok keresztyén nevelésében és kedvet ébresszünk papi hivatáshoz. Amit a gyerekek hittanórán és szentmisén megtanultak, azt most a gyakorlatban is megerősítjük. A táborban teljes ellátásunk lesz. Az ebédet a táborban fogjuk elfogyasztani, szombat-vasárnap a helyi hívek segítségével lesz ebédünk, a reggeli és vacsora pedig az Önök által küldött hideg élelemből valósul meg. Szeretnénk kérni a plébános atyát, hogy lehetőségeihez mérten támogassa ministránsai részvételét a táborban. Nagyon fontos, hogy mindazt amit beírtunk a "Mit hagyj feltétlenül otthon!" című rovatban úgy is legyen. (A tábor programját a telefonálás megzavarja, ezért szeretettel kérjük lehetőleg mellőzzük, ha bármilyen gond van a megadott telefonszámon mi felkeressük a kedves szülőket. A tábor max. létszáma: 35. (harmincöt) gyerek. Az időbeli jelentkezési sorrend fogja megadni a táborozók létszámát, bármilyen formában történik az (telefon, e-mail, posta stb.). Az adatok miatt a jelentkezési lap kötelezően kell elküldeni a megadott határidőig!

A jelentkezési lap beadásának határideje 2008. június 15! Addig is jó nyaralást kívánunk! Adjon a jó Isten hozzá szép időt s jó egészséget!

A Tábor Szervezői

Janus Pannonius költészete és a zene

Ivasióka Mátyás

Ez is a magyar művelődéstörténet nagy fehér foltjainak egyike.

Míg a reneszánsz kor olyan jeles költőinek, mint Petrarca, Tasso vagy Shakespeare alkotásai, szinte még életükben rangos megzenésítőkre találtak (*elegendő, ha Palestrinára, Lassusra, Dowlandre, Byrdre vagy Monteveride utalunk*), addig Janus Pannonius költeményei e vonatkozásban évszázadokon át „árván maradtak”. Legjobb tudásunk szerint, egészen a XX. századig. Pedig Janus disztichonjai, hexameterei, jambusai szinte dalolnak, muzsikáért kiáltanak. Nehéz lenne indokot találni ennek elfogadható magyarázatára, hiszen azt sem mondhatjuk, hogy a pécsi püspök versei Csipkerózsika álmukat aludták, vagy ismeretlenek lettek volna. Talán inkább nem akadt – elsősorban idehaza – megfelelő komponista, aki méltó muzsikát társított volna első nemzetközi híró költőnk soraihoz? Ennek eldöntése még megoldandó feladatot jelent irodalom- és zenetörténészeink számára.

1972. március 27-én, a költő halálának 500. évfordulóján, a pécsi Janus Pannonius Gimnáziumban, az alkotó Borsos Miklós, átadta az intézetnek az ugyanaznap a Barbakán-kertben felállított Janus szobrának gipszmintáját. Ott elhangzott beszédében érdekes gondolatot pendített meg: „Századunkat, mely két világháborújával, népiirtásaival, koncentrációs táboraival nem tartozik a történelem legdicsőbb szakaszai közé, egy területen mindenképp dicséret illeti: az előző korszakokat messze felülmúlva, számtalan nemes kezdeményezés szökik szárba a múlt értékeinek konzerválása, megmentése érdekében. Gondoljunk csak Pompeji kiásására, az egyiptomi piramisok feltárására, hazai vonatkozásban pedig a római és az ókeresztény vagy a törökkori szobrászati, építészeti kincsek napvilágra hozatalára, az első világhírű magyar zeneszerző, a reneszánsz Bakfark Bálint életművének közkinccsé tételére. És

ebbe a sorozatba szépen beleillik Janus Pannonius alkotásainak hazai fölélesztése is...”

A kiváló szobrászművész gondolatát folytatva, ugyancsak a XX. század prominens komponistáinak érdeme, hogy számos Janus-költemény – fél évezreddel a megszületésük után – most kapott és kap egyenértékű zenei köntöst. A teljesség igénye nélkül, váz-

latszerűen sorjázva emelünk ki néhány szép sikert aratott zeneművet, amelynek ihletője a költő-püspök valamelyik alkotása volt.

A sor mindenképpen a 2000-ben 95 esztendőskorában elhunyt Respighi-tanítvány, Farkas Ferenc személye áll. Cantus Pannonicus című 1959-ben szólóhangokra, vegyeskarra és szimfonikus zenekarra írt oratorikus műve öt Janus-költeményt társít zenével, a Pannónia dicsérete, az Ágneshez, a Búcsú Váradtól, az Egy dunántúli méltóságért címűeket. 1972-ben, az ünnepségsorozat keretében a Pécsi Nemzeti Színházban mutatták be a Janus-versek alapján született Panegyricus című balettjét, Eck Imre koreográfiájával.

A 126 éve született Kodály Zoltán halála előtt két esztendővel, 1965-ben Epitaphium – Hunyadi János sírfelirata – címmel zongorakíséretes dalt kom-

ponált, melyben harangszó ünnepélyes kongása köszönti a hős hadvezért, aki „a halált is leigázta s élve jutott a csillagokig”. Ez a nagy magyar komponista egyetlen Janus-megzenésítése.

Egykori tanítványának, Bárdos Lajosnak Mandulafácskája a vegyeskar széles kifejező eszközeivel a Mecsek oldalában idő előtt kivirágzott fa példájával inti a korán szerelemre gyuladókat.

A Janus Pannonius emlékévé tavaszán, 1972. május 7-én a Liszt-termi Éneklő Ifjúság hangversenyen mutatta meg a Janus Pannonius Gimnázium leánykara a cikk szerzőjének vezényletével a pécsi Várnai Ferenc Janus Pannonius testamentuma című érdekes darabját Kálnoky László fordításában. Ebben az énekkar mellett a gordonka és prózai szólista is szerepel.

A magyar egyházi zene egyik fő-fő reprezentánsa, az 1909 és 1927 közt élt Halmos László, e sorok szerzőjének kérésére a pécsi Nagy Lajos Gimnázium férfi vokálegyüttese számára írta A hajótörött Frandushoz (*Berzeli A. Károly ford.*) című burleszkszerű karművet, mely a júniusi vaskos humor pregnáns példája. Érdemes idézni a verset:

„Frandus a Póba merült, s vergődve az égre kiáltott:

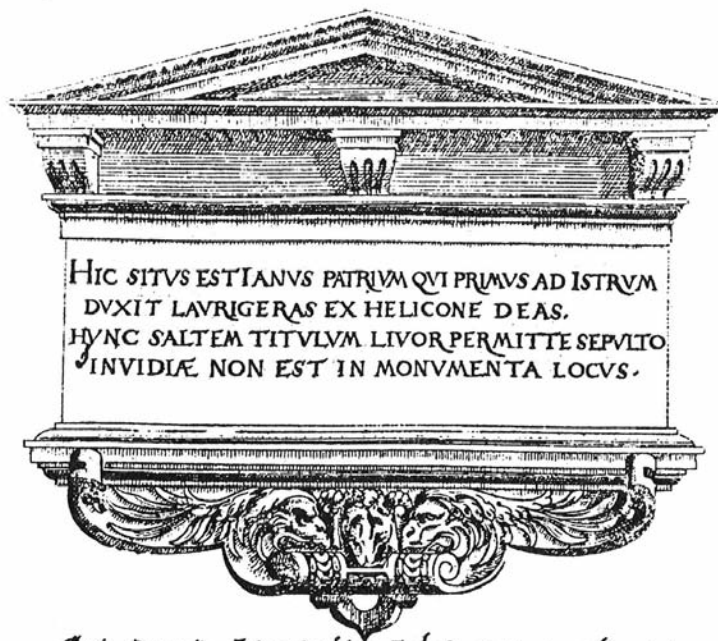
*Ó ez a csúnya halál ér utol engemet is!
Hogyha a végzet pont folyadékba akar beleölni:*

Bacchusom, annyi a bor, miért igyam én a vizet?”

A kórusra írt Janus-megzenésítések tárházából ki kell emelnünk a most 78 esztendőskorú, pécsi Tillai Aurél Janus Pannonius versekre komponált Kóruszvitjét, a Fényes csillag című vegyeskari opuszt, és a drámai hatású Pro pace (*A békéért*) című nőikarra, majd később vegyeskarra alkotott drámai darabokat. Ez utóbbinak érdekes históriája van. Már diákkoromban egyik kedvenc költeményem volt, mely irodalom tankönyvünkben is szere-

pelt. Közeledve az 500. évfordulóhoz, a '70-es évek elején levélben kértem fel a világhírű német komponistát, Carl Orffot (*vele akkoriban már közel egy évtizedes jó kapcsolatom volt*), hogy dolgozza fel énekkarra a Janus-verset. Orff mester beleegyezőleg válaszolt, ám kérte, hogy egy későbbi időpontban kerüljön erre sor. Minket viszont sürgetett az idő, s ezért az akkor már nemzetközileg elismert magyar operaszerzőhöz, Petrovics Emilhez fordultam, akit zsűrielnökként a keszthelyi Helikon Ünnepekről jól ismertem. Ő már elkészült a komponálás első fázisával; az időmértékes verslábakat alkalmassá tette a megzenésítésre. Sajnos azonban itt is ugyanaz történt, mint Carl Orffnál; váratlanul „befutott” egy új kompozícióval kapcsolatos megrendelés, így a Janus-vers megzenésítésével nem tudott volna elkészülni az ünnepekre. Kiváló barátomhoz, cserkészársamhoz, Tillai Aurélhoz fordultam, aki valószínűtlenül rövid idő alatt elkészült a Pro pace nőikari feldolgozással. Túlzás nélkül állíthatom, hogy a határainkon innen és túl már akkor is elismert zeneszerző, karnagy, pályafutása egyik legragyogóbb alkotásával örvendeztetett meg bennünket. Koncert-, rádiószerepléseken idehaza és külföldön figyelemreméltó sikereket értünk el a Janus Pannonius Nőikar által tolmácsolott új kórusművel. 1977-ben Svédországban, első nagylemezünkre is felvették. Idézzük a Janus-versnek a pécsi Csorba Győző által készített fordítását (*Tillai Aurél az eredeti latin textust zenésítette meg*).

„Ó te, az ég meg a csillagok egy-ura, Isten-
-Atyánk,
Nézz
Nézz le, örök hatalom, nyomorult földünkre,
szegényre:

Janus Pannonius Episcopi Quinque Ecclesiensis, poeta celeberrimi Epitaphium.

*Bósz Mars dúl mindenfele, hosszú háborúságok
Pusztítják – megláthatod – itt régóta a népet.
Adj nekünk, jóságos Atyánk, békét valahára,
Múljanak el tőlünk a bajok s a halál riadalma!”*

S végül e tanulmány írója hadd lehessen egy kicsit szubjektív. Tanári, karnagy, ismeretterjesztő munka mellett, olykor-olykor komponálok is. Janus Pannonius egyik panegyricusa (*dicsható éneke*), melyet mesteréhez, a veronai Gurinóhoz írt, számomra a bölcsességek, örök igazságok megfogalmazásának kincseshányját jelentik. A méretes, több, mint 1100 soros alkotásból három, számomra legmaradandóbb, epigramma terjedelmű szegmentumot zenésítettem meg. Ezek az „Értékes dolgok nem támadnak so-

ha könnyen”, a „Küzdemed sose bánd”, és a „Bízzál a jövődben” címűek, amelyeket Csorba Győző fordított. Ezek a pécsi Janus szobor avatásán szólaltak meg először a nagyobb nyilvánosság előtt, a Janus Gimnázium leánykara és a Janus Pannonius Nőikar tolmácsolásában. A jelenlévő Farkas Ferenc zeneszerző és Borsos Miklós szobrászművész elismeréssel nyilatkoztak a darabokról. A következő években idehaza és külföldön, számos alkalommal fölcsendültek ezek a kis kompozíciók, hanglemez-, illetve CD, DVD-felvételek is készültek előadásukról. Zárjuk eszmeifuttatásunkat a 3. tétel magyarított szövegének idézésével:

„Ifjú, hagyj fel a kétséggel, bízzál jövődben,
Semmi nehézségtől ne riadj meg, nagy jutalom vár.” •

Megkezdődik a Szent Pál-év

Az előkészületek utolsó szakasza zajlik a római Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában, ahol *június 28-án* a pápa megnyitja Szent Pál-évet. Andrea Cordero Lanza di Montezemolo bíboros, a bazilika főpapja a Radio Vaticana munkatársának nyilatkozott az esemény kapcsán. „Az emlékezőnek kettős célja van, ahogy a Szentatya kiemelte: jobban megismerni és megismertetni Szent Pál alakját és mérhetetlenül gazdag tanítását, valamint imádkozni és dolgozni az ökumenéért, vagyis az egységért.”

Az év megnyitóján a Szentatya meggyújt egy lángot, majd átadja a szerzeteseknek, akik az év bezárásáig, 2009. június 29-ig őrizni fogják azt. Ezt követően XVI. Benedek ünnepélyesen kinyitja a Szent Pál-kaput, majd a vesperás elimádkozására kerül sor.

A Gondviselés életünk minden percében működik

Beszélgetés Dr. Bózsöny Ferencsel

Haider Márta

Dr. Bózsöny Ferenc Kazinczy-díjas tanár, előadóművész évtizedeken át volt a Magyar Rádió bemondója, majd főbemondója. Munkásságáért a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

Mikor és hogyan tetszett találkozni először a Bibliával?

Az első Bibliámon már látszik az idő vasfoga, megsárgultak a lapjai. Kedves kötetem ez a Káldi-fordítás, még Mindszenty hercegprímás engedélyezte a kinyomtatását 1946. június 10-én. Tizenhét éves koromban kaptam, amikor a szemináriumba mentem, a hittanárom ezzel bocsátott útra. Azóta elkísér a Könyvek könyve. Minden sorával át vagyok itatva. Szokásommá vált, hogy ha valamilyen problémámra választ keresek, találmra kinyitom, és mindig valami üzenetre bukkanok benne. Néha kis szándékosság is van a dologban, mert az évek során annyiszor olvastam, hogy pontosan tudom, melyik könyv merre van.

Feri bácsit gyakran hallani templomban is felolvasni. Mit jelent ez Önnek?

A hívő embernek boldogság, ha tanúságot tehet Jézushoz tartozásáról. A keresztény embernek mindig örülnie kellene, hiszen Jézus föltámadott, és a mi reményünk erre épül. A másoknak megmutatott, átadott öröme pedig kétszeres öröm. Persze mindenkinek a saját hivatásában van lehetőség arra, hogy ezt a tanúságtételt megtegye. Hivatásom rádióbemondóként az emberek felé szóló üzenetek közvetítése volt, s ebben kiemelt helyen állt Isten szavának a közvetítése. Már növendékként nagy megtisztel-

tetésnek éreztem, hogyha virágvasárnap a veszprémi Szent László-templomban a szószékről a passiót olvashattam. Sokszor sok helyen volt alkalmam felolvasni az olvasmányokat. Különösen emlékezetes számomra 1991-ben a Pogány mellett tartott pápai szentmise, ahol felolvashattam az olvasmányt, de legalább ennyire megtisztelő, ha vasárnaponként, itt Budapesten a Szent Mihály-templomban, ahová járok, én olvasok fel.

Mi kell ahhoz, hogy valaki jól olvassa fel a Szentírásból az olvasmányt vagy a szentleckét?

Az olvasmányokat nem felolvasni, hanem értelmezni kell. Ennek külső és belső kellékei egyaránt vannak. A felolvasásban részt kell vennie valamilyen érzékszervünknek. Nemcsak a hallgatóság fülét kell kiszolgálni, hanem azon keresztül el kell érni az agyukat, hogy értsék is, amit hallanak. Meg kell célozni a szívüket is, hogy elfogadják a hallottakat. A hallgatóság tekintetében is bele kell kapcsolódnia a felolvasónak, nem is szabad addig megszólalnia, amíg végig nem néz a hallgatóságon. Ez nagyon fontos, egyrészt azért, mert az ember maga is átérzi, hogy ez nem produkció, hanem szolgálat, másrészt azok, akiknek belenéznek a tekintettükbe, ezt megérik, csend lesz.

Sajnos előfordul, hogy az egyébként nagyon kedves és értelmes ministráns gyerekek felolvasáskor, a külső körülményekre jobban ügyelnek, mint a felolvasandó szövegre, nem igazán tudnak olvasni, vagy nem értik az öszövetési olvasmányokat. Az atyáknak sincs mindig ideje arra, hogy a gyerekekkel megfelelően foglalkozzanak. Leszegezett fejjel, halkan, hogy a hátsó sorokban már nem lehet érteni, mit olvasnak fel, így nem lehet a Szentírás

üzenetét közvetíteni. Nálunk, a Szent Mihály-templomban a gyerekek is minden pénteken készülnek vasárnapra, és átható hangon, értelmesen olvasnak. Öröm hallgatni őket. Sok energiát fektet bele az atya, hogy ezek a gyerekek értelmesen olvassanak, az oltárszolgálat tényleg szolgálat legyen.

Az évek során biztosan sok kedves emléke kötődik a Szentíráshoz.

A Biblia Isten üzenetét közvetíti az embernek. A Szentírás nem mese, nem egy irodalmi alkotás, s főleg nem mítosz, hanem valóság. A történelemben Isten üzenete valósul meg. Ezért fontos, ha egy keresztény hívő ember eljut a Szentföldre, és láthatja, megtapasztalhatja azt a vidéket, ahol Krisztus Urunk élt, tanított. Ezen az elnevezésen nemcsak Izraelt értem, hanem az összes helyet, ahol Krisztus vélhetően megfordult, ebben az értelemben Egyiptom, Jordánia, Libanon és Szíria egy része is szent föld. Boldog vagyok, hogy járhattam ezeken a helyeken. Egyik kedves emlékem Cezáreához kötődik. Itt még most is megvan az amfiteátrum, ahol Szent Pál Fesztusz helytartó és Heródes Agrippa király előtt beszédet mondott. Az útitársaim hallani szerették volna, hogyan olvasok föl a Szentírásból, és persze a hely akusztikájára is kíváncsiak voltak. Ebben a stadionban az Apostolok Cselekedeteiből Szent Pál beszédét olvastam föl. Elmentem a színpad közepe felé 8-10 méterre, és elkezdtem tréfából csak tárogatni, gesztusokkal kérdezni, hogy hallják-e, aztán közelebb menve, suttogva, majd erős hangon folytatva fölolvastam az apostol csodálatos beszédét, amit néhányan meg is könnyeztek.

Melyik a legkedvesebb szentírási olvasmány?

Csak többet tudok mondani. Talán most az Apostolok Cselekedetei. Ez egy novellafüzér. Már ifjú koromban is ennek a színes történései ragadtak magukkal. Magyarázat nélkül is megfoghatóak. Szent Pál életútja különösen megragadott, az ő irodalmi tehetsége átsüt a levelein. Életének eseményei, különösen a damaszkuszi megtérése nagy hatással volt rám. Ő már a feltámadt Krisztussal találkozott. Ez is perdöntő bizonyíték arra, hogy Krisztus feltámadt. Micsoda elementáris hatással volt Szent Pálra! Lesett a lováról, megtért. Amikor Damaszkuszban jártam, láttam, hogy az óváros sok helyen őrzi az ókori városszerkezetet. Ma is megvan az a bizonyos Egyenes utca, ahová Szent Pált a hang irányítja: Menj az Egyenes utcán egy bizonyos Ananiás házához, és ott már tudni fogják, hogy mit akarsz.

A feltámadás leírása szintén ilyen kedves olvasmányom. A lepel és az összehajtott kendő bizonyítja számomra, hogy Jézusról nem lehúzták a golycsokat, hiszen akkor a vérnyomok

elkenődtek volna. Rajta a sebek még annyira frissek voltak, hogy a vér még meg sem száradhatott. Krisztusnak a feltámadt teste, úgy hagyta el a golycsokat, hogy átment rajta, és így keletkezett a megdicsőült test hatására a ma is látható lenyomat. Számomra a torinói lepel Krisztusnak valóságos ereklyéje. A feltámadás pillanatát tükrözi. Krisztus ezt a leplet úgy hagyta el, ahogy a falon és a bezárt ajtón is átment. Szent Pál már ezzel a megdicsőült Krisztussal találkozott, nem csoda, hogy egy ilyen megrendítő élmény hatására megtért, és Saulból Pál lett. Az ereklyék hitünknek nem feltétlen tartozékai, és nekem, mint hívó embernek, nem is szükségesek még a tudós professzorok elemzése sem, de megerősítenek abban a meggyőződésben, hogy a Gondviselés keze életünk minden percében működik. Gondoljunk arra, amikor a torinói lepel majdnem elégett, a sátán műve volt ez, meg akarta semmisíteni. A Gondviselés sok dolgot megenged nekünk, embereknek, sok mindent

eltűr, de olyan jelzéseket is ad, amelyek jelzik azt, hogy működik, és velünk van az Isten, véletlenek pedig nincsenek. Mindennek megvan az elégséges oka. Az első számú kalauzunk az életben való helyes eligazodáshoz pedig a Szentírás.

Hogyan kellene a Bibliát közvetíteni az embereknek?

Szünet nélkül és türelemmel kell folyton megeleveníteni a Bibliát, ahogyan a csepp is kivájja a követ, no, nem erővel, hanem úgy, hogy gyakran esik rája. A Szentírást sem erővel kell az emberek felé közvetíteni, de ha folyamatosan, szünet nélkül tesszük, előbb-utóbb a kőszívű emberek szíve befogad valamit ennek a könyvnek az igazságából és a kereszténység tanításából. Az Újszövetség azt mondja, hogy akár alkalmas, akár alkalmatlan, álljunk elő a krisztusi tanítással. Nekünk így kell tennünk. Az örömhírt nem szabad elhallgatni, hanem át kell vele hatni a világot. •

Orgonakonzertek Pécsen

Fazekas Orsolya

Az első nyilvános koncertsorozat indul az opus 100. Angster orgona átépítése után a pécsi Bazilikában. Több mint öt éves munkafolyamat végéhez érkeztek a hangszer építőmesterei. Ez év január 25-én áldotta meg Mayer Mihály megyéspüspök az elkészült hangszert, melynek utolsó finomításai is a végéhez értek. Ma már egy belsőleg és külsőleg egyaránt csodálatos mechanikus hangszer szolgálja a liturgiát a pécsi Bazilikában. A koncertsorozat előtt beszélgetésre kértem meg Végh Antalt, a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra ügyvezetőjét és Szamosi Szabolcsot, a pécsi Bazilika orgonaművészt.

Ha össze kellene foglalni az elmúlt évek munkáját, mit mondana el a hangszeren

folytatott munkálatokról?

Végh Antal: A koncepció az volt, hogy az orgona alapvetően romantikus legyen, amin mind a francia, mind a német romantikus művek hitelesen megszólaltathatók legyenek. Egy ekkora orgonát azonban nem lehet egyoldalúan csak romantikus stílusban megépíteni, így voltak már korábban is olyan regiszterei, melyek a barokk hangzást szolgálták. Olyan modern, sokoldalú hangzásvilágot igyekeztünk megteremteni, melynek jelentős részét a régi sípanyag adta, míg a sípok másik hányada újonnan készült.

Mit jelent a modern hangzás?

Korszerű. Más volt a hangzással szemben támasztott követelmény az orgona felépítésekor, 80 évvel később, az átépítésekor és más ma.

Mennyiben jött létre új hangszer, vagy a régi, eredeti Angster-féle tervek alapján dolgoztak?

A kettőt ötvöztük. Messzemenően figyelembe vettük az 1891-es Angster-orgona diszpozícióját. Több regisztert visszatettünk az eredeti helyére, mivel az előző átépítések során elmozdították onnan. A kiegészítés során olyan regisztereket alkalmaztunk, melyeknek a 45-regiszteres diszpozícióban nem volt helyük. Azt kellett figyelembe venni koncepcionális, sípméretezési és intonációs téren, hogy a régi sípanyag hordozta hangzás, illetve az azt kiegészítő részhangzás kerek egyiséget képezzen.

Mikor tekinthető egy ilyen nagyméretű átépítés teljesen késznek?

Most kimondható, hogy ez az orgona készen van. Műszaki karbantartást évente egyszer igényel, de ez minden hangszernél így van. A rendszeres hangolások szintén hozzá tartoznak a karbantartáshoz.

Mit jelentett az Orgonaépítő Manufaktúrának ez a munka? Gondolom több, mint egy referencia.

Egy ekkora hangszert önállóan felépíteni, nem minden orgonaépítőnek adatik meg. Ha pedig mindezt „itt-hon” tehetjük, a saját egyházmegyénkben, külön jóleső érzéssel tölt el bennünket.

Bár az orgona már január 25-e óta funkcionál, mégis ez lesz az első nyilvános koncertsorozat, melyen megszólal az hangszer. Hogyan élte meg az új hangszer birtokba vételét?

Szamosi Szabolcs: Nekem olyan volt, mint a gyermek születése. Én a várandózkodás időszakában voltam jelen, a vajúadás az építőké volt, nekem már, mint a megszületett gyermek jutott ez a hangszer. Próbáltam még az átépítés

előtt elraktározni a régi orgona hangjait, és reménykedtem, hogy legalább olyan szép lesz. Nagy öröömre még szebb lett. Nagyon új érzés a mechanikus traktura, de a legnagyobb élmény a lenti játszóasztal, mely a hívek között helyezkedik el. Látom a templomban ülőket, követhetem a szertartást. Fontos élmény volt, hogy eddig nagyon sokféle volt az orgona, most pedig nagyon egységes lett. Ez mindjárt a szenteléskor kiderült. Minden regiszter belesimult a hangzásba. Szépen fokozatosan növekszik, megmutatva a romantikus oldalát a hangszernek.

Ezzel a felújítással ez a pécsi orgona Európa legjobb orgonái közé került.

Kik lesznek a koncertsorozat vendégei?

Az első este június 5-én Pécs leg-

nagyobb és legjobb zenei együttese, a Pannon Filharmonikusok adott koncertet. Június 10-én a Notre Dame orgonistája, Philippe Lefebvre érkezik hozzánk, majd 12-én egy norvég szájharmonikaművész előadásában hangzanak el barokk művek orgonával.

Milyen tervei vannak a jövőre nézve, hiszen gondolom, hogy az ünnepi koncertsorozat nem csak erre a nyárra szól?

A templomi koncerteket az évek során szeretnénk minél sűrűbbé tenni, ez kiegészül télen a Pécsi Adventtel, a Karácsonyi Koncerttel, melyek már hagyományos eseményei Bazilikánknak. Bízom benne, hogy sok érdeklődőt vonzanak majd a székesegyházi hangversenyek, melyek közelebb hozzátják az orgonamuzsikát az emberek szívéhez. •

Eltörött a hegedű...

Dr. Schmidt Pál

Napjainkban egyre többen jogosan féltik kulturális hagyományainkat, féltik, hogy éppen sajátosságuk és jellegük sorvad el, és ez múltba vész valamiféle nemzetek felletti háló fojtogató szorításában. A féltett kincsek sorába tartozik a nótaszerezők kedvenc zenei műfaja, a cigányzene. Egyre nő az aggodalom e muzsikáért, mely több száz éve gazdagítja – apáról fiúra szállva – magyar zenei örökségünket

A Rozsnyón született Markó Miklós, zenekritikus és újságíró először 1896-ban megjelent Czigányzenészek albumának 2 éve könyvespolcokra került hasonmás kiadása híven mutatja be, milyen társadalmi megbecsülésben részesültek a 19. sz. elején a cigányzenészek és prímások. Helyzetük a 20. sz. vége felé megrendült, s mára megpecsételődni látszik. Markó Miklós régi könyvében így írt róluk: „Zsigmond

király idejében egy néptöredék vándorolt be a magyar hazába; nem hódító szándékkal jöttek, kard helyett kopott hegedűket, ágyúk helyett kopott cimbalmokat hoztak magukkal. Kivették a bennszülöttek kezéből a zenét, s azt saját modoruk szerint kezdték előadni.” Később, a Hunyadi Mátyás király udvarában zenélő cigányokról a reneszánsz elit már csak az elismerés hangján szólt. Aztán a szórakoztató zenélés nálunk fokozatosan a cigány muzsikások munkája lett, mígnem úgynevezett „magyar nótát” szinte csak a cigányoktól lehetett hallani. A híres prímás király, Bihari János egyik leszármazottja ma ezt mondja: „A magyar cigányzene nem a cigányoké, hanem a magyar embereké, cigányzenészek előadásában.” Számtalan irodalmi művünk őrzi annak emlékét, hogy a korabeli vigasságokhoz mennyire hozzátartoztak ezek a zenészek. Itt van nekünk bizonyosságul a mostanában sokszor vetített '30-as évek végi magyar filmek is, melyekben a népszerű színész, Jávor Pali elképzeltetlen cigá-

nyokkal való nótázás nélkül. De a kiskocsmák népe is így búsult vagy vigadott azelőtt.

A régi korok cigány társadalma lényegében két részre szakadt. Többségük megragadt a hagyományos, vándoréletű cigány sorsban: vályogvető, üstfoltozó, esetleg lókereskedő közösségekben. Egy szerény kisebbségnek – sajátos tehetsége folytán – viszont megnyílt az út a felemelkedésre: ők voltak a zenészek. Elindultak, elkerültek a városokba, a nagyobb helyekre, ahol igényelték fokozatosan kiteljesedő hangszeres játékukat. Megbecsülést aratva, hamar maguk mögött tudták a cigánysorok nyomorát. Már nem is cigánynak, inkább művésznek tekintették őket. A krónikák számtalan híres muzsikusi emlékét feljegyezték: például az első cigány virtuóz, Kármán Döme nevét, aki a 16. sz. végén már európai hírnévre tett szert. Tudjuk azt is, hogy az első mai értelemben vett cigányprímás a 18.

században élt Czinka Panna volt. De a hírességek sorában gondolhatunk Dankó Pistára, Bihari Mihályra, Rácz Palirra, Rigó Jancsira is, hogy az elmúlt évtizedek kiválóságait már ne is említsük.

A cigányoknak ez a zenével foglalkozó kis töredéke – a muzsikusi cigányság – tehát kiemelkedett társai közül. Mivelhogy kiszolgálta közönsége igényeit – minden tekintetben, de főleg zeneileg alkalmazkodva –, a leginkább magyarosodott, polgárosodott, asszimilált rétege lett e népcsoportnak. A magyar polgári környezetben ragadt rá az általuk játszott zenére a helytelen „cigányzene” elnevezés.

A magyar cigányzene elsősorban városi cigányzenészek által játszott olyan muzsika, mely – nemzetközi szórakoztató melódiák mellett – zömében magyar alkotók műveiből áll. Népies dalok, műdalok ezek, más szóval ismert szerzőktől származó magyar nóták, újkori lírai dalok, csárdások, melyekben nép- és műzenei, továbbá szóbeli és irodalmi elemek keverednek. Történetük tulajdonképpen a 19. sz. elején kezdődött. Gyökereiket viszont a 17-18. században, a kuruc dallamokban, a hangszeres verbunkos zenében, a 18. századi diáknóták gyűjteményeiben és a magyar népdalban kell keresnünk. Igazi zenei ihletőjük azonban a verbunkos volt. A „cigányzene” tehát nem cigány, szigorúan meg kell különböztetni a cigány népzeneitől, melyet kannával, gitárral, énekkel, tánccal művelnek. A „cigányzene” nem azonos a cigány folklórral, hanem olyan hangszerelési és mindenekelőtt előadói stílus, melyet az egész világon a magyar kultúra részeként ismernek és elismernek. Jel-

legzetessége a hallás utáni darabismeret, a kotta nélküli játék, a rögtönző készség, a dallamok dús cifrázása és a szabad előadásmód. A középkor óta a magyar cigányzenészek érdeme a magyar népzene és a nemesi udvari zenének a megszólaltatása, őrzése és terjesztése. „Cigányzenénk” ennél fogva nemzeti kincs.

Jó cigányzenészeinknek elvben ma is előkelő helyük van mind az éttermekben, mind a hangversenypódiumon! De úgy tűnik, ma már inkább csak külföldön. A muzsikusi cigányok napja leáldozott. Pedig a kommunizmus évtizedeiben még vitték mindenfelé ezt a zenei „hungarikumot”. Itthon sorra alakultak a nagy zenekarok is. Csak Budapesten 103 banda volt. A vendéglők ablakán országszerte élő cigányzene szűrődött ki. Rengeteg cigánycsaládnak biztosított ez megélhetést. A rendszerváltozással mindez megváltozott. Az addig telt házzal üzemelő zenés helyek sorra bezártak. Butikok, gyorséttermek nyíltak a helyükön. A zenészek az utcára kerültek. Cigányok már csak a nagyon elit, drága helyeken – Budapesten talán, ha 9 ilyen van, másutt meg egy-egy –, a kiemelt idegenforgalmi helyeken muzsikálnak. Pedig a „cigányzene” szerves része a magyar vendéglátó hagyománynak, a magyar konyhának, a magyaros kiszolgálásnak. És igazán, kellemesen mulatni csak mindezt együtt kínáló kisvendéglőben lehet, nem az elegáns, a sokszor pangó éttermekben, s pláne nem a divatos, fület sértő, dübörgő rock-zene mellett, ahol még asztaltársunk szavát sem tudjuk meghallani.

A politikai erőviszonyok alakulása okán azok lettek hangadók, akik egyenesen utálják a magyar cigányzenét.

Mindent elkövettek, hogy a köztudat lenézze és megvesse a cigányzenei örökséget, mint a Horthy-korszak túlreprezentált, ma már művészi értelemben elértéktelenedett műfaját. Mai irányítóinknak a cigány már roma. Szavakkal hadakoznak ugyan a cigányság kultúrájának megmentéséért, de ellenségeskedő fogalmaik szerint a magyar cigányzene nem része a magyar kultúrának. Dankó Pista muzsikája nem kell, hagyják a szakmát elsorvadni. Eközben – üzleties szellemtől áthatva – sztárolják és futtatják Győzikét és a mindent eluraló egyenvilágzenére átpártolt cigány tehetségeket. Kényszerűségből ezek a mindig és mindenhol alkalmazkodni tudó zenészigányok jól megfelelnek eszmerendszerüknek: az idegengyökerű műfajban kellően apolitikusak, nem hordoznak nemzettudatot, nem mutatnak sorsközösséget a magyarsággal és a magyar nyelvvel; elég, ha elkápráztatják a réveteg, az ital- vagy drog-mámorban földön ülő, színesre festetett hajú vagy kopasz hallgatóságukat.

Jelen kultúrdiktátoraink felednék mielőbb Zámolyt, Olaszliszkrét, a putritelepeket, a csóróságot, de csak lózungokat hallani tőlük a roma-kérdés ügyeiben. Képtelenek a muzsikusi cigányokat példának venni, akik közül számosan a klasszikus komolyzenében is elkápráztatták a világot. A szégyennek hitt „cigány” megjelölést a „roma” szóval próbálják szalonképebbé tenni, mintha bizony a „cigány” szóalakra csak a rossz tapadt volna. Szó sincs róla! A romákhoz sajnos inkább kapcsolódik a deviancia, mint a kultúraltabb, a szépet szerető és azt másoknak is átnyújtó cigány muzsikuskhoz, akik sokat tettek hazánk kultúrájáért. •

Roger testvér (DVD)

Találkozások a taizéi Roger testvérral

Ebben a 104 perces dokumentumfilmben Roger testvér, a kereszténység első ökumenikus szerzetes közösségének, Taizének a megalapítója maga meséli el életének főbb eseményeit és az azzal összefonódott taizéi közösség kialakulásának a történetét.

Sajtóapostolok VII. országos találkozója Mohácson

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége és az MKPK Sajtóirodája a pécsi püspökség közreműködésével október 10-12. között Mohácson rendezi meg az egyházmegyei sajtóreferensek, a plébániai lap- és honlapszerkesztők, valamint a szerzetesrendek sajtósainak országos találkozóját.

A rendezvényen az alapításának 2009-es millenniumára készülő Pécsi Egyházmegye mutatkozik be, de természetesen lesznek szakmai programok, konzultációk is. A részletes programot a jelentkezőknek később küldjük meg.

A találkozó helyszíne a Pécsi Egyházmegye tulajdonát képező mohácsi háromcsillagos Szent János Hotel, a Duna partján, a kompállomás szomszédságában. Elhelyezés kétágyas szobákban. A program pénteken 19 órakor vacsorával kezdődik, és vasárnap közös ebéddel fejeződik be.

A Pécsi Egyházmegye és az MKPK anyagilag támogatja a rendezvényt, ezért a részvételi díj igen jutányos: teljes ellátással 9000 forint, ebből jelentkezéskor 4500 Ft regisztrációs költséget kérünk, amit a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége számlaszámára (OTP 11711034-20812700) szíveskedjenek befizetni névvel és címmel, „**LAPSZERKESZTŐK TALÁLKOZÓJA**” megjegyzéssel. A regisztrációs költséget lemondás esetén sem tudjuk visszatéríteni.

Jelentkezni a mellékelt regisztrációs lap visszaküldésével és a részvételi díj befizetésével lehet. Kérjük, minél hamarabb döntsön, mert a férőhelyek száma korlátozott.

Jelentkezési cím:

Rochlitz Bernadett sajtóreferens,
MKPK Titkársága – Sajtóiroda
(Tel.: 321 0945, E-mail: rochlitz@katolikus.hu)

Történész találkozó

Idén ünnepeljük a felsőfokú pécsi történészképzések három kerek évfordulóját: 1923-ban indult az Erzsébet Tudományegyetemen, 1948-ban a Pécsi Pedagógiai / Tanárképző Főiskolán és 1983-ban a *Janus Pannonius / Pécs Tudományegyetemen*. Ebből az alkalomból ünnepséget rendezünk (2008. november 28-29.) és jubileumi kötetet

adunk ki. Mindenkit várunk, aki a *Pécsi Pedagógiai / Tanárképző Főiskolán*, illetve a *Janus Pannonius / Pécsi Tudományegyetemen* végzett történelem szakon, vagy érdeklődik az egyetemen ma folyó történelmi képzés tartalma iránt.

Jelentkezni és érdeklődni:

pecstortenelemtalalkozo2008@gmail.com

Bátai főbúcsú

Magyarország egyetlen Szent Vér kegyhelyén,
Bátán a főbúcsú 2008. június 29-én, vasárnap lesz.

Az ünnepi szentmisét délelőtt 10 órakor

Bíró László püspök úr mutatja be.

A szentmise előtt 9 órakor keresztút,
délután 3 órakor Szent Vér litánia lesz.

A kegytemplom Szent László kápolnájában
templomnyitástól templomzárásig
imádkozhatnak a hívek
az Úr szent keresztjének ereklyéje előtt.

*Zarándok csoportok
a 74/492-903-as telefonon
jelezhetik előre érkezésüket.*

Kántorkorona

Az eddigi sikeres találkozók után 2008. június 30-tól július 4-ig hirdetjük meg az ötödik egyházmegyei kántorkoronát, egyházmegyéink működő kántorai, orgonistái, valamint a liturgikus zene iránt érdeklődő orgonásai számára. A korona megrendezésével kántoraink hitéleti és szakmai gazdagodását szeretnénk szolgálni. Célunk, hogy segítsük őket a liturgikus szolgálatukban, hogy ne csak cselekvően, hanem mindinkább értően vegyenek részt a szertartásokon. A zenei és hitéleti képzésen túl fontosnak tartjuk, hogy kántoraink megismerjék egymást, illetve kölcsönösen tájékozódjanak a szolgálat során szerzett tapasztalataikról. A korona előadói szakemberek mind zenepedagógiai, mind teológiai téren. Akik érdeklődnek a kurzus iránt és szívesen töltenének együtt pár napot az egyházmegyéink zenekedvelőivel, kérjük jelentkezzenek az alábbi címen:

72/513-030; sajtoiroda@pphf.hu

Kedves Zarándok testvérünk !

A mágocsi Verona közösség, Bibliakör újra zarándokutat szervez Medjugorjéba, az augusztusi imafesztiválra. Szeretnénk meghívni, a Szűzanyához, hogy együtt imádkozzunk családunkért, betegeinkért, önmagunkért és kegyelmekkel feltöltődve érkezzünk haza szereteteinkhez.

Idén márciusban Orsival elutaztam Medjugorjéba, hogy új szállást keressünk, ahol megfelelő ellátásban is részesülünk. Sikerült egy szépen felújított, nagyon tiszta, 70 fős panziót találnunk, mely egy kedves, fiatal házaspáré, a Podbrdo hegy felé vezető út sarkánál, tehát jóval közelebb van a templomhoz. (15-20 perc gyalog). A szobák többsége 3 ágyas, csak néhány 2 ágyasuk van. Félpanziós ellátást kapunk, reggel kávéval, teával, az ebédhez is elegendő innivalóval, jó ebéddel..A panzió egyemeletes, a folyosón van hűtőszekrény, a szobákban is egy-egy szekrény található, a fürdők is tiszták, szépek. Ennyit láttunk, reméljük, idén minden rendben lesz a szállással, a foglalás már megtörtént.

Vacsoráról mindenki maga gondoskodik, több pékség és ABC található a közelben.

Lelkivezetőnek Hegedűs Odó, pannonhalmi bencés szerzetes atyát kértem fel, aki plébánosunk unokaöccse, sokat kirándult már a diákjaival. Szívesen velünk jön, ha más fontos teendője nem jön közbe.

A zarándoklat ideje:

2008. július 31- augusztus 6. (7 nap/6 éj)

Programterv:

Július 31. Utazás, reggel 4-kor Mágocsról, 5-kor Pécsről, megérkezés, szállás elfoglalása, vacsora, részvétel az esti szertartásokon.

Aug. 1. Reggeli, keresztút a Krizsevácson, 2-kor ebéd, 5 órától imafesztivál.

Aug. 2. Reggeli, Mirjana jelenése, rózsafűzér a Podbrdon, ebéd, délután 4 órától imafesztivál.

Aug. 3. Reggeli, tengerparti fürdőzés Gradacban, kb. 4-kor ebéd, imafesztivál.

Aug. 4. Reggeli, 9-től 12-ig imafesztivál, ebéd, délután 4-től imafesztivál.

Aug. 5. Reggeli, 9-től 12-ig imafesztivál, ebéd, délután 4-től imafesztivál.

Aug. 6. Reggeli, Mostár városlátogatás, hazautazás. Érkezés késő este.

Továbbá résztveszünk az imafesztivál egyéb programjain: Gyertás körmeneten, ahol nemzetek szerint vonulunk énekelve, a Cenakolo közösség gyönyörű, zenés színdarabot ad elő Jézus életéről, valamint Andrea Bocelli koncert híréről is hallottunk. A hét során több este is lesz szentségimádás, amihez hasonlót keveset láthatunk, tapasztalhatjuk Jézus személyes jelenlétét.

Az imafesztivál délelőtti programjában sok közös ének szerepel, naponta más látnok tart előadást a Szűzanya jelenéseiről, hozzánk való kéréseiről, üzeneteiről. A Cenakolo

közösség beszámol a drogból, alkoholból, szenvedélybetegségekből való gyógyulásukról, valamint Jozó atya is eljön az imafesztiválra tanítást adni.

Mirjana 2-ai jelenésén nagy lelki öröm és boldogság résztvenni, még a madarak is elhallgattak abban a néhány percben...

Ezenkívül ellátogatunk a Feltámadt Krisztus szoborhoz, amely rendszeresen könnyezik, valamint Slavko atya sírjához, akinek közbenjárását kérhetjük.

A boltokban sokféle kegytárgyat vásárolhatunk, amit az esti szentmise után közösen megáldanak, így vihetjük haza szereteteinknek.

Szeretettel hívunk és várunk Medjugorjéba, ha szeretnél velünk jönni a Szűzanyához, égi édesanyánkhöz, hogy áldásában, s az Úr kegyelmeiben részesüljünk. Az imafesztiválon megtapasztalhatjuk a lengedező zászlók árnyékában, hogy milyen sokféle nemzet fiataljai (és lélekben fiataljai) gyűlnek össze ezen a helyen, hogy átéljék a közösség erejét, ahogyan a Mennyei Atya összegyűjti gyermekeit. A vidám hangulat és jókedv, az énekek, a tanítások, a különféle programok mind-mind azt szolgálják, hogy éljük a Szűzanya üzeneteit és ne féljünk a holnaptól, hanem bízzuk magunkat a Jóistenre, aki mindig gondoskodik rólunk. Aki soknak, vagy hosszúnak érzi az esti programokat, nyugodtan visszamehet a szállásra pihenni.

Néhány dolog, amit feltétlenül hozz magaddal:

Sportcipő a hegyekre, kalap, vagy esernyő a tűző nap ellen, szellős nyári ruha, ujjatlan póló, nyári nadrág, naponta legalább 2 liter folyadék (a templom előtti kútban vételezhetünk tiszta vizet fél literes flakonokban), kispárna térdeléshez, hegyen való leüléshez, rózsafűzér az imákhoz, fülhallgató kiscsilló, tartalék elemmel, mindent tolmácsolnak magyarul, útlevel, pénz.

A zarándoklat költsége:

115 euro (szállás és félpanzió) + 12000 Ft útiköltség

(A szállás és félpanziós ellátás napi 18 euro, ez 6 éjre 108 euro, de közösen kell fizetnünk a sofőrt és a lelkiatyáét is, ez plusz 7 euro. Az útiköltség tartalmazza a tengerparti kirándulást is, valamint a busz mindennap reggel és délután bevisz a templomhoz, illetve a hegyekhez. Más közös költségünk tehát nem lesz.)

Jelentkezni lehet:

Roósz Józsefné Angelánál 72/451-160

Jágerné Sterner Enikőnél 72/451-269, 30/656-9395

A jelentkezési lap kitöltése és a 12000 Ft útiköltség befizetése után veszünk fel az utaslistára. A 115 eurót személyesen május-júniusban, a vidékiektől a buszon szedjük. Bármilyen kérdésed van, szívesen állunk rendelkezésedre:

Testvéri szeretettel: Angéla és Enikő

„Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába!”

Szeretettel hívunk, hogy gyalogolj te is velünk együtt Mecseknádasdról Pécsig a papi hivatásokért.

Mit hozz magaddal? → jókedv, esőkabát, étel-ital.
Szentmise sötétedés előtt Püspökszentlászlón a kápolnában.

Indulás június 13-án 17.00-kor Mecseknádasdról a Szent István kápolnától (a nagy kanyarban)

A buszok általában nem állnak itt meg, a faluban jobb leszállni.

Buszindulások délről: Szigetvárról (14.35), Pécsről (15.35), **Érkezés Mecseknádasdra (16.20).**

Buszindulások északról: Dunaföldvárról (13.55), Paksról (14.40), Szekszárdról (15.50), Bonyhádról (16.20) **Érkezés Mecseknádasdra (16.32).**

Jelentkezés és további infó: **Szép Attila • Telefon: 30-329-47-43**

• E-mail: pecsi.zarandok@gmail.com